

[Hanne Reintoff.]

mindre krisebetonet og mere realistisk, for befolkningen sundere og mere venlig situation.

Om ændringsforslagene vil jeg sige, at vi kan stemme for nogle af de socialdemokratiske ændringsforslag. Som jeg har nævnt, ser jeg gerne, at handelen med de socialistiske lande udvides. Jeg ser ikke, at et erhvervsfond er løsningen.

Vi kan stemme for VS' ændringsforslag. Jeg er fuldstændig enig med hr. Sigsgaard i, at det er en anden politik, vi skal have, og ikke bare nogle andre personer på regeringsbænkene, men hvis man mener, det ikke er fuldstændig lige meget, om vi får skiftet denne regering ud, så forstår jeg ikke denne voldsomme tillid til, at nogle flere mennesker i monopoltilsynet vil løse nogle særlige situationer.

Om hr. Poul Dams dagsordensforslag gælder i og for sig det samme. Jeg mener, regeringen er bundet. Den er bundet af konjunkturen ude i den store verden, af neddæmpningen i USA og Vesttyskland, den er bundet, fordi man ikke tør, vil eller kan — jeg ved ikke, hvor bundet man er — og har blokeret sin markedspolitik, så vi ikke kan få en anden økonomi; men jeg har da ikke noget imod, at man prøver at herse med regeringen endnu en gang, for situationen er for befolkningen af en sådan karakter, at al mulig fornuft bør tales.

Kai Moltke: Skulle jeg sige min fuldstændig ærlige og oprigtige mening, så mener jeg, at der foreligger kendsgerninger her, som gør, at vedtagelse eller ikke vedtagelse af et finanslovsforslag som det af regeringen fremsatte i og for sig kun vil virke misvisende for befolkningen med hensyn til den fremtidige udvikling. For sådan går det jo i reglen, når vigtige spørgsmål skal afgøres. Der kommer en række dokumenter, udarbejdet og offentliggjort uden for folketinget, uden at være behandlet i noget af dets udvalg, uden at være ledsaget af konkrete regeringsforslag, som står på venteliste, så uanset hvad vi her vedtager eller ikke vedtager, vil det blive helt andre faktorer, som bestemmer landets fremtidige økonomiske og finansielle politik. Det er i sig selv en urovækkende kendsgerning.

Når jeg fremfører denne skarpe kritik, er

det jo meget godt, at vi har fået de økonomiske vismænds beretning, men det havde dog været endnu bedre, om vi havde haft den lidt tidligere, så man i finansudvalget, så man blandt folketingets medlemmer virkelig havde haft lejlighed til i enkeltheder at studere dette også for finansloven yderst vigtige dokument, ledsaget af oplysninger om, hvilke konsekvenser regeringen vil drage af disse dokumenter, som har en meget stor rækkevidde. Endnu bedre havde det vel været, om vi havde været i besiddelse ikke alene af aviscitater, men også havde haft tid til at studere Nationalbankens beretning, som jo nævner en række faktorer.

Endelig er det for det tredje temmelig oplysende, at Nationalbanken, uden at det er forelagt for noget folketingsudvalg — jeg ved ikke, hvor meget den har haft samråd med regeringen og den kgl. bankkommissær — udsender en beretning, som i og for sig lægger helt alvorlige retningslinjer for fremtidens økonomiske politik.

Jeg skal begynde med et enkelt uddrag af Nationalbankens beretning:

„Adgangen til lån over det åbne obligationsmarked må begrænses, således at den ud over visse bundprioriteter i højere grad knyttes til formålet med lånene. Man må med andre ord være mere nøje-regnende med anvendelsen af de knappe kapitalmidler.“

For så vidt kan jeg støtte Nationalbankens karakteristik af situationen her, men jeg mindes dog, at det ikke er alt for længe siden, at det efter dens egen opfattelse var en af regeringens hoveddyder, at man havde ophævet alt, hvad der hed obligationsrationering, og så kunne jeg da lide at rejse spørgsmålet: er regeringen enig med nationalbankdirektøren, når han gør sig til talsmand for en formålsbestemt realkredit og vil afskaffe den længe ikke holdbare situation, at lån udelukkende gives efter pantets værdi? Jeg tror, det ville virke ganske overordentlig oplysende at få at vide, om man her har foretaget en direkte kursændring.

Mindre enig er jeg derimod i de følgende linjer i Nationalbankens årsberetning, hvor man siger, at

„regeringens forslag om en ny realkreditlov er i overensstemmelse med disse synspunkter.“